

عنوان مقاله:

تفسیر توالی دیاژنتیکی و ژئوشیمی سازند پروده (ژوراسیک میانی) در بلوک طبس، شرق ایران مرکزی

محل انتشار:

دوفصلنامه رخساره های رسوبی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

وصال یحیی شیبانی - دانشجوی دکتری گرایش رسوب شناسی، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، پردیس بین المللی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

سید رضا موسوی حرمی - استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

اسداله محبوبی - استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

محمد خانه باد - استادیار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

سازند پروده از نهشته های ژوراسیک میانی به عنوان اولین سازند از گروه مگو پس از رخداد سیمبرین میانی در بلوک طبس، شرق ایران مرکزی، برجای گذاشته شده است. به منظور تفسیر توالی دیاژنتزی و تاریخچه پس از رسوب گذاری سنگ های کربناته این سازند، دو برش مزینو و کلشانه با ضخامت های ۶۹ و ۵۴.۹ متر در بلوک طبس، مورد مطالعه قرار گرفته است. فرآیندهای دیاژنتزی موثر بر این سنگ ها شامل میکریتی شدن، سیمانی شدن، نئومورفیسم، فشردگی، شکستگی و پرشدگی رگه ها، سیلیسی شدن، پیریتی شدن، دولومیتی شدن و هماتیتی شدن است. روند مثبت تغییرات نمودارهای آهن در برابر منگنز، آهن در برابر سدیم و همچنین پایین بودن نسبت Sr/Mn در نمونه های مورد مطالعه و رابطه خطی معکوس آن با مقادیر Mn نشان دهنده بیشترین تاثیر دیاژنتز متتوریک و تا اندازه ای دیاژنتز تدفینی در این سازند است. همچنین تغییرات $(wt)1000 * Sr/Ca$ در برابر Mn نشانگر باز بودن سیستم دیاژنتیکی و ترسیم نمودار Sr/Na در برابر Mn، ترکیب نزدیک به نمونه های کربناته و آب و هوای مناطق نیمه گرمسیری معتدل عهد حاضر است و با نقشه های جغرافیای دیرینه ژوراسیک میانی نیز هم خوانی دارد. بر اساس شواهد پتروگرافی و آنالیز عنصری، توالی پاراژنتزی سنگ آهک های سازند پروده در چهار محیط دریایی، آب شیرین، تدفینی و بالآمدگی تفسیر و طی سه مرحله ائوژنتز، مزوژنتز و تلوزنتز، رسوبات را تحت تاثیر قرار داده اند.

کلمات کلیدی:

سازند پروده، ژئوشیمی، دیاژنتز، ژوراسیک میانی، بلوک طبس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403681>

